

skal see, vil jo hovedsagelig komme til at beroe paa Marineministerens Bestemmelse; men jeg gjentager, at det er mig aldeles ubekjendt, at Artillerieofficererne have ønsket noget Saadant, og Ønsket om at undervises i Søartilleriet maatte dog i ethvert Tilfælde fremkomme fra dem, og ikke fra Andre.

Fenger: Den ærede Marineminister har ikke fuldkommen opfattet Meningen af den Hensigt, jeg gjorde, og som Følge deraf har heller ikke den ærede Krigsminister opfattet mit Forslag rigtigt. Min Tanke var ikke, at der skulde gives Officererne af Landartilleriet Leilighed til at skaffe sig en Kundskab, en Underviisning, eller hvad man nu vil kalde det, i den Maade, hvorpaa Søartilleriet betjenes; men min Tanke var den, at det vilde være nyttigt for begge Stater, om der fandt Forsøg Sted, i hvilke begge Stater kom til at deeltage, saa at det ikke skulde være til særlig Fordeel for Landartilleriet, at dette skete, men ogsaa til Fordeel for Søværnets Udvikling og for Staten i det Hele. Dette var min Mening, og Marsagen til, at just jeg er fremkommen med denne Hensigt, er den, at det af de Forhandlinger, der have fundet Sted i Udvalget angaaende Lovforslaget om Flaadens Størrelse, er blevet mig klart, at det vilde være meget ønskeligt, om gjensidige Forklaringer i den Henseende kunde finde Sted. Jeg har ikke mindste Grund til at troe, hvad ogsaa den høitagtede Krigsminister antydede, at der fra Landartilleriets Side skulde yttre sig Ønske om at finde en saadan Belærelse — det er mig overhovedet aldeles ikke klart, hvorledes et saadant Ønske skulde kunne opstaae —; men jeg har kun tilladt mig at udtale, at det vilde være ønskeligt, og jeg veed, at dette Ønske deles af endeel ærede Medlemmer af Thinget, navnlig af dem, som have bekræftet sig med Flaade-Sagen, om en saadan Forening kunde finde Sted, og, naar den skulde kunne see, hvad jeg efter den ærede Ministers Udtalelse ikke har nogen Grund til at betvivle, vilde det vistnok være det Simpleste, om de ærede Ministre selv bleve enige i saa Henseende, saa at det derved kunde blive muligt, at en Commission, om man saa vil kalde det, eller nogle Officerer af begge Stater kom til at anstille

saadanne Forsøg, som de antydede, ombord i et Skib, under de nærmere Betingelser, som maatte blive fastsatte fra de overordnede Autoriteters Side. Det er den Tanke, jeg tillod mig at udtale.

Krigsministeren: Ja, det er mig, som sagt, ikke bekjendt, at der enten fra Sø- eller Landartilleriets Side er yttret noget Ønske om eller nogen Trang til at anstille saadanne Forsøg i Forening. Skulde det imidlertid af disse Autoriteter, som jeg anseer for kompetente til at bedømme Nødvendigheden eller Nytten af saadanne Forsøg, formenes, at en saadan Trang er tilstede, vil det jo være vedkommende Ministres Sag at overveje, om og hvorledes Forsøgene kunne iværksættes.

Grundtvig: Ja, der synes jo slet ikke at kunne komme Noget ud af denne Sag, naar den høitærede Minister har den Anskuelse, at her ikke er Tale om Noget, som Lovgivningen og Regjeringen kunne enes om, og som det da følger af sig selv, at de, der enten i den ene eller i den anden Henseende staae i Statens Tjeneste, gjerne rette sig efter, men at det derimod skal beroe paa Officererne, enten af Sø- eller Landetaten, om de ønske en saadan Bervirkning, som der her er Spørgsmaal om, og som skulde forsøges i det hele Riges Interesse. Men det er vel saa, at den ærede Krigsminister i denne som i alle Henseender har et ganske andet Begreb om Regjeringen og Lovgivningen og om den hele Tingenes Tilstand i Danmark end jeg, og vel ogsaa end den ærede Rigsdagsmand, der nys talte.

Otterstrøm: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg dog ikke skønner, at den Sag, der er bragt paa Bane, staaer i en saadan Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, at den passende vil kunne forfølges videre. Jeg skal derfor henstille, om man ikke nu vil holde sig til selve Lovforslaget. — Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Otterstrøm: Jeg vilde blot tillade mig at yttre det Ønske, at den ærede Minister vilde nærmere udtale sig over, om det virkelig skulde være nødvendigt, efterat Dampskibet Thor havde foretaget et Prøvetogt i 3 Maaneder, at anvende en Sum af circa 3000 Rbd. i Anled-